

РОБОЧИЙ НАРОД

ROBOTCHYJ NAROD

THE WORKING PEOPLE

ПОРЯДКОВЕ ЧИСЛО 225.

ОРГАН УКРАЇНСЬКОЇ СОЦІАЛ-ДЕМОКРАТІЇ В КАНАДІ.

REGULAR NUMBER 225

PIK VII.

Ч. 2.

ЧЕТВЕР 14 СІЧНЯ 1915.

WINNIPEG, MAN.

JANUARY 14 THURSDAY 1915.

No 2.

VOL. VII

Новинки.

Упадок Варшави неминучий.

РОСІЙСЬКИЙ ФРОНТ ПРОРВАНИЙ.

Відень. — через Берлін і Амстердам. — 9 січня. Наспіли тут донесення, що упадок Варшави є неминучий. Австрійський уряд літає мабуть від свого союзника, Німеччини, запевнене, що їх війська займуть столицю Польського Королівства в протягу кількох днів.

ВІСТІ З ОБОХ СТОРІН потверджують, що Німці здобули в минулий четвер багато російських підземних фортифікацій і що Росіяни почили ся на босву лінію віддалену лише 26 миль від Варшави.

Німці прорвали російський фронт вбивши ся в нього клином.

З півночі Варшава також zagrożена; Німці атакують там нагло з цілою силою і посувають ся вперед.

Нові сильні атаки Німців.

Лондон. — 12 січня. Свіжі німецькі сили згрупувані в Альзасі спинали французський похід вперед. В Аргонах Німці ведуть тепер сильну офензиву і то з добрим успіхом, як они повідомляють. Донесено ту, що она післала в сей дістрікт значну поміч, щоби адержати Французів і не по-зволити їм проломати німецьких ліній, які тепер на-ходять ся недалеко своєї границі та недалеко від міста Мец. В других місцях веде ся арматний двобій, впрочім нема важніших змін.

Австрія, Туреччина і Сербія.

Рим. 12 січня. Часопись „Попольо Романа“, яка є добре поінформована про пляни Австрії, пише, що приготавлиючий ся австрійсько-німецький атак на Сербію не буде звичайною карною експедицією, але змаганєм получена ся з Туреччиною через Сербію причім має прилучити ся до них також і Болгарія.

Новий похід на Сербію.

Рим. — 12 січня. Р дильоматичних кругах гово-рять, що Австрія згрупа-джує нову армію проти Сер-

бії. Німеччина посилає її на поміч свої війська.

Австрійський принц готовий до втечі.

Венеція. 12 січня. Утікачі з Триесту принесли сю-ди сьогодні рано вістку, що в агаданім місті панує па-ніка з страху перед бомбар-дованем міста французсько-англійською фльотою. на-ходячою ся на Адриатику. Намісник, принц Гогенло-ге, оповідають она, день і ніч держить на поготові міцний автомобіль для вте-чі. Мав він два-рази виба-рати ся в дорогу, та дові-лавши ся, що аярми про бомбардоване були фальшиві вернув назад до міста.

Ціла Буковина занята Москалями.

Лондон. — 12 січня. Ціла австрійська провінція Бу-ковина занята вже тепер російською інфантерією, я-ка прийшла там на місце козаків. Велике число ав-стрійських дезертирів шу-кають захисту в Румунії. Э се дуже молоді або дуже старі мужчани. Більшість із них мали оруже дуже старої системи, які були властиво безужиточні.

Німці, Австрійці, Турки і Москалі.

Німці ведуть дальше о-фензиву на лівім березі Висли, і пруть російську ар-мію впад. Завзятий бій веде ся теж над Равкою коло Бо-лішова, де Німці посувають ся поволи вперед, навося-чи Москалям значні страта. Рішучий похід на Варшаву пічне ся невдовзі.

Австрійська армія дер-жить дальше свої позиції, на яких она заступила Мос-калям похід на Краків. Тим-часом австрійсько-німецькі війська в великім досять числі йдуть проти Моска-лів в Карпати, а інша армія на Буковину.

Турки, хоч Москалі кажуть, що їх побивають, йдуть даль-ше вперед і женуть перед собою російську розбиту армію. Воять ся они нато-мість, напад французсько-англійської фльоти.

Румунія проти Австрії.

Лондон. — 9 січня. З Бу-карешту телеграфують, що в Румунії змобілізовано 750

тисяч війська, з чого підрі-фена є вже добре виконан-них жовнірів Румунія пре-тановила навіть сама при-лучити ся до європейської війни, колиб Італія остала на дальше нейтральною.

З Парижа знова доносять, що Румунія просить Союз-Держави о заштиту єї інтер-єсів Австрії і Німеччині. Э-длаб се була правда, то ви-длоб, що між Румунією, і Австрією до війни не дал-єко.

Австрійське підводне судно затопило великий французський корабель.

Берлін. — 12 січня. З Ві-дня наспів офіціальний ре-порт, що французський во-єнний корабель „Courbet“ зістав затоплений австрій-ським підводним судном ч. 12.

Німецькі і австрійські військові в Канаді пішли до роботи.

Оттава. — Сто Німців і Австрійців арештованих в Торонто, виїхали в неділю поночю до Горет, Онт. де они будуть чистити 1.000 акрів землі під нову експе-риментальну фарму для північного Онтарію.

Німецькі жінки-ни в боевых рядах.

Лондон. — 12 січня. Ро-сійська преса подає час від часу вісти про се, що в ря-дах німецької армії воюють охотники жінчини. Оден кореспондент описує свою стрічу з сімома раненими німецькими жовнірами жен-ського пола. Амазонак сих держать в шпитали разом в окремім переділлі. Се се пре-чудно розвинені жінчини; видно, що належали до ні-мецьких гімнастичних то-вариєтв.

Бради они участь і в бор-бі на багнети, про що гово-рять їх рани. Одина з них ра-вена багнетом умерла. Ро-сійських часописей друко-ваних в німецькій мові не хотять читати, позаяк не ві-рять в се, що там пише ся, хоч писане оно по німецьки. Так само не хотять гово-рити нічо про свої рідні доми та сімєства.

Епископ став соціалістом.

Солт Лейк Ситі, Юта, 27 Грудня. Піп П. Джонс, ус-тановлений епископ, всту-пив до соціалістичної пар-тії.

Дописі.

Ферні, Б.К.

Товариші! Даючи сей да-ток на еплату довгу „Роб. Нар.“ заявляемо, що на бу-дуче будемо також всіх сил докладати, щоби раз вже о-свободити наш орган від дов-гів, та поставити його вис-ше всяких буржуазних га-зет. Важ товариші ста-райте ся, щоби давні ров-дори в партії, які стільки наносили нам шкоди, не повторили ся, та щоби „Роб. Нар.“ вже не попадав в та-ке прикре положенє.

Д. Мойсюк.

Гардвил, Альта.

В нашім відділі „Охота“ відбув ся 27 грудня м. р. мітінг під проводом пред-сідателя т. О. Володавки. Проміж іншими важними справами порішилсььмо як-найскорше поспішити на поміч „Роб. Народови“. На сім мітінгу наш відділ ви-брав нових урядників на рік 1915 т.т.: Кость Косо-ван, організатор; Василь Ла-зарюк, фін. секр.; Вестер Кучуряк, прот. секр.; Сте-фан Лазарук, бібліотекар. До контрольної комісії у-війшли: т. т. Тодер Коте-лик, Василь Чоботар і Іван Ротар.

Василь Лазарюк, фін. секр.

Летбридж, Альта.

Дня 10 січня с.р. відбув ся у нас мітінг нашого від-ділу, на котрім старий за-ряд злав справозданє з своєї шестимісячної діяльности, по принятію якого, вибрано новий заряд на р. 1915 в селад котрого ввійшли слі-дуючі товариші: П. Богай-чук організатор; В. Гонташ фін. секретар; Ю. Виростик прот. секретар; І. Вордюк касієр; М. Жовтюк бібліоте-кар; І. Кейван, І. Жвотюк контрольори.

Маємо надію, що сей но-вий заряд поведе роботу чи-сту, без роздорів, які поча-ли ся були колись, та дола-жать праці і щирих старань щоби наше товариство розви-вало ся явнайкраще. Жела-ючи новому зарядови і усім товаришам як найкращих успіхів кличу: Нехай же соціалізм! Нехай же наш партійний орган „Роб. Нар.“ Нехай же відділ У.С.Д.П. тов. „Воротьба за Волю“ в Летбридж і тов. „Охота“ в Гардвил!

Ю. Виросток прот. секр.

P.S. Товариші! В залуче-ню посилаю на довг „Роб. Нар.“ \$40.00, заколядовані

Спішіть на поміч „Р. Н.“

Далші датки наспіли: З ЛЕТВЕРИДЖ, АЛЬТА. (8 коляди) \$40.00 зложили товариші: І. Кейван \$2.25; Д.Бля-лик \$2.00; по \$1.25 - Іван Українець, Семен Гайдичук і Іван Котан; По \$1.00: Михайло Жовтюк, Юрко Виростик, Стефан Вакарук, Василь Плугаторик, Василь Гонташ, Іван Бордик, Марія Гарасим, Джордж Фочук, Ліна Фочук, Дмитро Шпак, Джордж Рагулюк, Василь Теслюк, Джорж Мігальчан, Петро Яремко, Семен Шлемко, Па-раска Шлемко, Павло Гнатюк, Роман Стасюк, Іван Жов-тюк, Джордж Котан і Джорж Українець. М. Виростик; Стефан Романчук 80ц.; Шегр; Богайчук 75ц.; По 50ц.: Іван Божовский, Федор Божовский, Николай Мароноу, Гнат Василянук, Іван Трофаненко, Джорж Вайман, Дмитро Українець, Анна Українець, Семен Українець, Василь Мартенюк, Василь Гнатюк, Антін Гнатюк, Марія Виростик, Параска Виростик, Гафія Стасюк, Іван Гаври-люк і Іван Трофаненко; Григорий Богайчук 25ц.

ВІННІПЕГ, МАН. (Збірка т. Поліщук) \$ 2.25.

Зложили товариші: по 25 ц. — С. О. Мацигура, Г. Е. Лементар, Я. Ф. Шевченко; по 20 ц. — С. Я. Кра-вєць, Е. М. Поліщук, І. О. Мендзюк; по 10 ц. — П. А. Поліщук, А. М. Сліпачук, Г. А. Коберник, М. К. Осаво-мок, Я. Т. Кулик, Т. К. Антоноук, Х. П. Андрущенко, Е. В. Паламаренко, Я. Ф. Ільченко і М. Г. Мартинюк.

РІДЖАЙНА, САСК. Тамашний Відділ У.С.Д.П. \$ 3.70 Збірка прислана секр. т. І. Ланчуком.

„РОБОЧИЙ НАРОД“: Честь і слава вам товариші! за те, що вмієте вже цінити мою роботу і спішате мені на поміч в сій роботі.

Товариші! сьміло в перед!

Спростованє. Через ошибку надруковано в ч. 51 „Р. Н.“ з м.р. в виказі датків на пресовий фонд „Едмонтону, замість П. Виростюк \$1.00. — П. Виростюк, що на сім мі-сци радо коректуємо.

Ред.

товаришами на сю ціль. До-хід з нашої коляди буз влас-тивно \$40.30, з чого однак видано 30ц на еплату пере-силки.

Ю. В.

Приходіть всі.

В суботу о 8 год веч. до QueensHall на Selkirk Ave. на представленє устроє-ване ам. кружком ім. В. Ви-ничевка.

Ширіть Роб. Нар.

„ROBOTCHYJ NAROD“ (THE WORKING PEOPLE)

The official organ of the Ukrainian Social Democratic Party, Affiliated with the S. D. Party of Canada. THE ONLY UKRAINIAN SOCIALIST PAPER IN NORTH AMERICA

ЧИТАЙТЕ! ЧИТАЙТЕ!

„Робочий Народ“ одиноким соц. дем. часописом для цілої Америки; одна одна дає те знання яке повинен мати кожний працюючий класово свідомий чоловік.

„Робочий Народ“ коштує на рік лиш два долари а адреса до него є:

„ROBOTCHYJ NAROD“ Winnipeg Man. Box 3658 (Sta. B.)

Проти еміграційний закон.

В сенаті Сполучених Держав прийнято на днях, 49 голосами проти 7, закон Борнет-Ділангама про обмеження еміграції, прийнятий вже передсім конгресом.

Закон сей, незважаючи на анальфебетам, не зміючим читати ні писати бодай в одній з європейських мов, ветушу до Спол. Держав, являє ся, особливо тепер в часі сей страшної війни, не лише крайню реакційним, але просто нелюдським, соромним актом „защитників“ тої осьмиваної країни свободи.

Політиканти буржуазних партій і проводирі консервативних робітничих юній довершили свого. Реакція перемогла.

Додатковою поправкою, закон сей забороняє і неграм емігрувати до Спол. Держав; тим самим неграм, за котрими колись батьки сторонників сего закова посилали цілі флоты до Африки.

Мов на глум, закон сей ласкавий для бельгійських рільників і сільських робітників; він призволяє їм емігрувати до Спол. Держав. Чому не для всіх Бельгійців? Чому не для бельгійського мійського пролетаріату, котрому найскорше треба буде тікати з руїн свого рідного кута?

Здасть ся, що не о піднесене робітництва Спол. Держав сим панам ходило, не о зменшене анальфебетизму, не о зменшене скебства, не о зменшене робітничих організацій, а мали они зовсім що іншого на думці.

Позасим, що еміграція вправді приносить на сей бік несвідомий елемент, з якого рекрутують ся з часта страйколом, мусимо еконстатувати другий факт, що ся еміграція принесла до Америки дещо, що, наоборот, зміцнило організаційний рух серед тутешнього робітництва і поведе його на властиву дорогу.

Невже говорено про се, що еміграція понизила культурний рівень і образованя нації, не з брехнею? Статистика з 1900 р. вказала найвиразнійше, що число неписьменних білих і негрів роженых в Спол. Державах выисило 4.766,805 а число неписьменних чужинців 1.287.135, що, беручи процентово, вказувало значно більший процент анальфебетів між самими Американцями.

Буржуазні політикери і консервативні проводирі робітничих юній лякають ся революційного духа, який приносить сюди з своєю хвилею еміграція з Європи. Закон проти еміграції має стати запорою проти нього.

Та забувають они про се, що його ніякі закони не спинять, як також ніяка сила не може спинити історичного розвитку робітничого руху.

Боротьба о сонце

— Боротьба о сонце? Що се? — спитаєте здивовані, прочитавши сей заголовок. Чи те ясне сонічко, що світить і греє і ціле жите нам дає, треба було аж здобувати в кровавім бою, чи то може які темні духи видирали людям сонце?

Ні, се була инша боротьба. Боротьба сонця правди з темнотою, з людською злобою і жадобою панованя, „Боротьбою о сонце“ називаємо отсей період в історії людської культури, коли наука мусіла звести тяжкий бій за ту правду, що не сонце кружить довкруг землі, тільки що сонце є стателе, а довкруг нього порушаєт ся земля і другі планети.

Дивним видаєт ся, що треба було аж війну провадити за ту правду, якої нині вчать дітви уже в школі, за те, про що нині не сумніваєт ся ні ода хоч би трохи просвічена людина; та ще давнійшим може бути видати ся се, що противною, воюючою стороною був не хто инший, як тільки — одна, одивкою спасительна, правдива та ніколи не помилыва католицька церква.

Сумну ролу відіграло католицьке духовенство в папою на чолі в цілій тій історії...

Спитаєте: який інтерес мала в тім католицька церква, щоби не допустити правди між людьми?

То-ж послухайте цію історію від початку.

Коли дикий, непросвічений чоловік глянув довкола себе і на небесне склепінє, то йому видалась, що воно не може бути инакше, як тільки так: земля — се плоский кружок, що плаває по великим морі, а деє на краю того моря спинаєт ся на високих горах небесне

склепінє. На тім склепіню є пороблені дірки, через які видко небесний огонь; ціле склепінє крутить ся довкола землі; равно виходить з під землі, з моря, а у вечері знов у те море ховаєт ся.

Таке поясненє рухів сонця і зьвізд стрічаємо в усіх релігійних системах давних народів, між иншими в жидівській біблій. Там говорять ся, що Господь Бог розвивав небесне склепінє над землею немов шатро, що сотворив сонце, місяць і зьвізди, щоби кружили довкола землі і давали світло людям.

З жидівської біблій перейшли отсі погляди у християнство, і вже перші християнські теолози вчили, що се одивкове відрє з сьв. писомом розуміне устрою устрою устрою.

Та згодом люди переконали ся, що земля більша як їм здавало ся, та що вона не плоска, а тільки має вигляд кулі. 1522 р. оплин Магелан цілу землю довкола, і від толі ніхто вже не сумнівав ся про кулістість землі, хоч і давнійше вже і загально прийнято, ще перед відкритєм Америки. Давне поясненє змінєно в той спосіб, що сказано: земля, се куля, яка стоїт в середині сьвіта, а окружена вона осьми иншими порожними кулями повладаними одна в другу; всі вони кружать довкола земської кулі. На кожній з семи перших куль — сфера — поміщена одна планета, се є така зьвізда, що не стоїт все на тім самим місці склепіня, тільки зміняє своє положенє супроти инших зьвізд. Тях планет є сім; вони називають ся так: Сонце, Місяць, Меркур, Венера, Марс, Юпітер, Сатурн. Осьма сфера має на собі безліч отворів, через які видко світло небесного огня. Поза осьмою сферою є небо. Там сидять на престолі Всевишній Господь Бог, окружений девятьма хорами ангелів, які йому служать, осьвіщють його славу і повідомлюють про його волю людий. В середині землі є пекло; сліди пекельного огня бачимо в вульканах, се є горах, з яких бухає огонь.

Коли люди стали більше просвічені і більше розуміли ся на астрономії (науки про зьвізди), побачили вони, що таке поясненє не вистарчає. Великий астроном Микола Коперник написав книжку „Про обороти небесних тіл“, яка выйшла друком 1543 р. В тій книжці виказав він, що сонце, се велика огненна куля, яка стоїт по середині усього сьвіта. Довкола тої кулі кружать по колових дорогах планети, до яких належить і земля, а сталі зьвізди попричплювані до небесного склепіня, яке одначе є стателе і не обертаєт ся. Місяць кружить довкола землі. День і ніч змінюють ся через те, що земля не лиш кружить довкола сонця але також обертаєт ся сама довкола себе — зовсім так, як коли би хто танцював довкола великої лампи.

Коперникова книжка, названа по латані, „De revolutionibus corporum coelestium“ (то значить „Про обороти небесних тіл“), викликала правдиву революцію, переворот у цілій тодішній науці. Земля перестала бути осередком сьвіта; її стручючі сі стажовиска найважнішого тіла у сьвітлі і поставлено її в скромний ряд між планети. Можна було догадувати ся, що і на других планетах живуть подібні до нас створіння, а може: навіть такі самі люди як ми.

Така наука вправила в правдивий клопіт католицьку церкву, яка тоді що йно перетерпіла виступ Лютра і бояла ся, що наука Коперника зробить їй ще більшу шкоду. Вона вчала до тепер що земля справді є осередком сьвіта, що Христос в так не було певним, чи планети. Коли так дійсно ходити від Адама? Як мовим ковчезі? Коперникову доську зарозумілість, що тільки що се дрібні поро мають чим гордати ся. І осудили що наука Коперника там говорять ся, що бог потім сонце і другі небесні Ісус. Навин задержити се порішено, що розширення християнства і треба в часе вказано ширити всі землі“.

ком сьвіта, що Христос в так не було певним, чи планети. Коли так дійсно ходити від Адама? Як мовим ковчезі? Коперникову доську зарозумілість, що тільки що се дрібні поро мають чим гордати ся. І осудили що наука Коперника там говорять ся, що бог потім сонце і другі небесні Ісус. Навин задержити се порішено, що розширення християнства і треба в часе вказано ширити всі землі“.

До українського Товариші!

Минає кілька років між українськими робітниками в Америці пронес перші квічі соціалізму почались змаганя до звеня української Соціалістичної Федерації. Ті квічі і змаганя знайшли гомін в серцях сьвідомих українських робітників ред них почалась горя праця.

Початки були досить радні. Заснувалось є соціалістичних відділ здавалось, що ось-ось ялістичний рух серед інської еміграції зд певний грунт і непо становище, та рознес широко велика ідея озаму між півміліонов українською еміграцією днак, соромної памяти венція в Пітсбургу і розвіяла всі надії.

Устало не тільки жите у відділах, але і про них загинув, з 8 9-ох відділів, лишив є шень оден, який іст доси, а се відділ в Денверва недавно по сьредом сьвіта; її стручючі сі стажовиска найважнішого тіла у сьвітлі і поставлено її в скромний ряд між планети. Можна було догадувати ся, що і на других планетах живуть подібні до нас створіння, а може: навіть такі самі люди як ми.

негарним або бодай сій справі; всім здаєт бути. Як траплялось кружковцями, вони ними і зачинали пити і посилали за нею. І мовчазлива, а робота

В батьковім домі ся члени партії „Ісус Се все були особи Пили чай з ромом, ладали проєкти різн як господина дому зборях. Чорносотені, бо через єї діла з них вважав єї в ду об заплідозріті єї в ній партії, про се і Навіть брати єї не хистити себе від невокацій, особні крутні складались так, могли належати до будучи сьвідомими бо вимагали інтересотенці не крили членами. і вона всісноувала, але в нікому не віряючи що більше: ніхто і про єї самовільні

Олекса Ремез.

Сфінкс. *)

(Оповіданє.)

Всі, хто знав єї, називали єї Сфінксом. Батько єї був високим урядником і чорносотенцем. Два брати, оден студент медик, другий студент правник, належали до двох різних партій: медик був „ес-ер“, правник — „ес-дек“. У жаті була вічна колотнеча, вічні суперечки, дебати, сварки. Ціла родина ненавиділась поодинокю, а всі докупи ненавиділи єї, вона-ж ненавиділа їх усіх і завжди мовчала. Найгорячіші політичні дискусії не були в силі випроводити єї з рівноваги, не могли запалити єї до участі в спорі. Вона мовчала, а обличчє єї виявляло голосний протест, немов би говорило: „ні“. Се мовчазливе „ні“, сєй вічний німий протест, звернений проти кожного. Була в ній якась невідома, внутрішня сила, що кожного, хто мав з нею стичність, гіпнотизувала і підчиняла.

Се була незвичайно гарна дівчина. Краса єї була не з тих, що запалюють кров:

* У Греції стовора на піз в дівочим лицем і грудях, зьвізним тілом є ногами і крилами птаці, яка розвиває кожного хто не віддавав єї загляди; також Символ мудрости в Єгипті. Ред.

се була краса холодного мрамору, що, перетворений мистецькою рукою в отіленє якоїсь ідеї, захоплює чоловіка як найглибше. Се була краса суворя, краса ледових мас північного океану, краса осінної, темної ночі.

Ся єї невідома, внутрішня сила біла в єї очий і зьвізди, моз тінь, розливалась по обличчю. А очі були великі, глибокі і таємничі; і хто чув на собі єї погляд, той немов впадав в катаlepsию безусловного поспуху до неї. Навіть батько єї відчував се і, говорячи з нею, старав ся не дивитись на неї; але, не выдержавши, зиркав спід лобя і в очі і раптом почував себе безсилим, упокорєним і разом обуреним на неї.

І от усі ненавиділи єї і майже боялись, а вона всіх ненавиділа і нікого не боялась. Єї ненавиділи за те, що вона через свою таємничу особливість панувала над усім, була цілком незалежною, була сама в собі і неначе всіх мовчки ігнорувала. Проте поміж нею і всіма, хто був коло неї, була така міцна звязь, що годі було єї розірвати.

Одні говорили, що вона цілком дурна; другі казали, що вона незвичайно розумна, але оригінальна; проте ні ті ні другі не були переконані в справедливости своїх тверджєнь. Хтось у жарт, назвав єї сфінксом, і ся назва так всім подобалась, що від тоді ніхто поза очі не кликав єї ин-

накше, як „сфінкс“.

Матери не мала, була господиною в хаті. Час до обіда проводила звичайно сама; на обід сходились батько і брати, а по обіді починала ся сварка. Ще обідаючи, брати заводили балачку на тему сучасної партійної політики. Кожний боронив поступованя своєї партії. Полеміка в початку спокійна, чим далі розгорялась і в кінцєм обіда переходила в занаяту сварку. Тоді батько сідав на канапу і, курячи цигару, нацьковував братів одного на другого; потім запалював ся сам і починав змагати ся з синями. Підіймав ся страшенний крик, срюкали стільці, гремів під кулаками стіл і цілі цєбри присяготної лайки виливались на голови спорячих, — тої лайки, що вивринає зпід самого серця, що сичить, як в який спосіб вона проникла тудя; але всі товариші-бєвники знали, що вона є „скризь“. Та що найдивнійше, то те, що товариші брали се за цілком натуральну річ, так як би се мусіло так бути. Товариші бєвники довіряли їй безусловно; при ній відчували себе незвичайно свобідно, немов під якимсь певним захистом. Була се дивна проява в жатю конспіративного кружка. Часами в кружку порушувалось питанє на сю тему, і тоді всі звалили плєчима, покривчували головами і не звали, що відповісти на се. Однак нікому й на

Була вона чудовою організаторкою, до чого тільки треба. Про се знали всі в місті думку не приходило заплідозріти єї в чимсь

ком світа, що Христос вийшов до нас, щоб нас спасти, а так не було певним, чи Христос не сходить і на другу планету. Коли так дійсно є, то як могли тамті люди походити від Адама? Як могли вони уритувати ся на Новім ковчезі? Копернікова наука прямо драгувала їх людську розумність, що люди не є панами усього світа, тільки що се дрібні порошинки у всесвіті, що вони не мають чим гордити ся. І католицькі духовники відразу осудили що наука Коперніка противна сьв. писмю, бо там говорить ся, що бог сотворив перше землю, а аж потім сонце і другі небесні тіла, — а одного разу казав Ісус Наван задержати ся сонцеви, а не землі. І відразу порішено, що розширюваня тої науки є шкідливе для християнства і треба її всіми силами спинювати. Сей час заказано ширати всі „книжки, що вчать про рухи землі“.

(Дальше буде).

До українського робітництва в Америці.

Товариші!

Минає кілька років, як між українськими робітниками в Америці пронеслись перші вичі соціалізму, та почались змаганя до заложеня української Соціалістичної Федерації. Ті великі вичі змаганя знайшли відгомін в серцях свідомих українських робітників і серед них почалась горячкова праця.

Початки були досить відрадні. Заснувалось кілька соціалістичних відділів і здавалось, що ось-ось соціалістичний рух серед української еміграції здобуде певний ґрунт і непохитне становище, та рознесеть ся широко велика ідея соціалізму між півміліоновою українською еміграцією. Однак, соромної памяти конвенція в Пітсбургу 1913 р. розвіяла всі надії.

Устало не тільки всяке життя у відділах, але і слух про них затинув, з 8-ох чи 9-ох відділів, лишив ся лишень один, який істнує й досі, а се відділ в Детройті. Доперва недавно поновив свою давнійшу діяльність відділ в Гренд Репідс. Правда, соціалістичні вичі не суть ся тут і там серед українського робітництва, однак нічого реального нема зробленого. Отже перед нами знов встає неминуча konieczність почати дійсну

роботу, організувати увесь соціалістичний елемент в одлу Федерацію, і нести нашу ідею в народ.

Федерація провадити роботу над виволоенем поневоленого укр. робітництва в контакт з Американською Соціалістичною Партією.

Товариші! Майже ніхто з Українців в Америці не відривається ся в справі дійсної соціалістичної організації. Ми почуваємо ся до обовязку заложити таку організацію. Та звиваємо Вас всіх, в кого є лишень крихітка любови до робочого люду, — допоможіть нам в нашій роботі. Вперед! Вперед! Соціалістична ідея, зискує рік річно тисячі нових поклонників. Експлуатація робочого люду доходить до крайности. Не можемо терпеливо далше вносити ярма. До праці! До праці!

Освідомляйте українське робітництво, несіть між його соціалізм. Станьмо і ми поруч робітничої класи всіх націй до рішучої боротьби з капіталізмом, не будьмо завждо для других в сій борбі за долю їхню і нашу.

Лишень соціалістичний лад запевнить свободу українському людови і лише введення соціалістичного ладу запевнить свободу кожній одиначі, та усуне висискуване мільонних робітничих мас, горсткою капіталістів-галапасів. Тому ми

в власнім особистім і народнім інтересі мусимо стреміти до введеня соціалістичного ладу, і тому нашим обовязком є заложити соціалістичну організацію, і з'єднувати до неї можливо найбільше членів, які мають стати борцями за правду і волю.

Товариші! Живемо в Злучених Державах, де ніякі параграфи не заборонять нам організаційної роботи. Тому ми повинні спрямувати всі наші зусилля в сей бік, звідкилам всміхається ся надія на кращу будуччину. Вставайте брата!

Не можна довше терпіти неволі. Ми віримо, що в Ваших серцях падає подумля любови до свого люду та до поневоленних мас. В імени сєї любови, в імени гуманности, звиваємо Вас до діла. Ви, всі що переняті ідею соціалізму і Ви всі, що переняті бажанем кращої долі, горніть ся та вступайте в соціалістичну партію, яка без проливу крови, без мордовань і насильств, виборе всему світу — і долю і волю!

Закладайте по всім усяким соціалістичні відділи не вважаючи яке буде число членів. Коли схочете працювати, то зможете з'єднати до місцевих відділів сотні членів.

Про всякий рух інформуйте „Тимчасовий Екзекутивний Комітет Української Соціалістичної Федерації“ вибраний членами Українського Соціалістичного відділу в Детройті, а звідси дістанете всі потрібні інформации.

Освобожене нашого поневоленого народу та пролетаряту цілого світа в рабства і недолі — хай стане Вашим найсвятійшим обовязком!

Ми надіємо ся, що наш клич не прогомонить безслідно, не остане без широкого відгомону серед української еміграції в Америці. Ми віримо, що сей наш зазив заставить Вас до позитивної праці, та що невдовзі повстане могутня Українська Соціалістична Федерація, яка згуртує в собі увесь український пролетарят в Злучених Державах до борби проти гнету, який нас давить нані, до борби за кращу долю.

Тамте Товариші про наш девіз: „Пролетарі всіх країн єднайте ся“, та не забувайте і того, що визніл робітників має бути ділом самих же робітників!..

Тимчасовий Екзекутивний Комітет Української Соціалістичної Федерації

По всякій інформації звертати ся на адресу тимчасового секретаря:
J. Hundiak,
1745 Michigan Ave
Detroit, Mich.

Десять причин невдоволення робітників.

Вже більше одного року, як конгрес Злучених Держав назначає так звану „Комісію Промислових Відносин“ якої задачю було досліджене відносин у кождім промислі в краю. Ся комісія прерослухала 514 свідків позваних перед неї так з поміж капіталістів, як і з поміж провідників робітничого руху, а також і людей таких, які зовсім не беруть участі в боротьбі між працею а капіталом. Зізнавання тих свідків виробили в комісії досить правдиве поняття, що до причин, які ширять духа невдоволення і бунту в робітничій класі. У своїм справозданю до правительств а Вашингтоні, комісія подає девять таких причин:

1. Світовий рух (себто соціалізм), який походить з похвального бажаня кращих житєвих обставин для всіх людей;
2. Протест проти малої платні, довгих годин і неприязних умовин у неоднім промислі;
3. Бажане робітників ма-

ти свій голос при формованю умовин праці і буття проти давленя їх фахових і політичних організацій;

4. Везробіте і несталість праці;
5. Несправедливий поділ продуктів промислу;
6. Непорозуміння і пересуди;
7. Агітація і агітатори, що їх ненавидять працодавці, а єбороняють представники праці;
8. Великий зріст ціни продуктів в порівнаню зі зростом платні робітника;
9. Швидко зростаюча свідомість, що від істнування ладу суспільно-економічного дарма надіяти ся відшкодованя за кривди і гнет.

Ми соціалісти вже давно се знали, а правительство Злучених Держав „не вірило, аж змірило“ і положило свою урядову печатку в свідомство правдивости соціалістичної науки. Хто шукає сьогодні правди в справах економічних, сей безумовно зайде в соціалізм, однаково, чи се одна особа, чи ціла громада або держава.

Даміан Бориско.

3 думок соціаліста.

Пророкує дехто, що ся війна буде послідною. І воно зовсім можливе, що по війні капіталісти всіх країн поєднають ся і жити-муть в згоді, але се не буде запорукою миру між людьми. Хоч і настане мир в пануючій класі суспільства, то се не буде мира між нею а класою робітничою. Класова боротьба не може скінчитися інакше, лиш вибухом нової війни під назвою соціалістичної революції.

В давнину український пролетар утік з людської неволі у Січ і ставав волею козаком. Сьогодні соціалізм є такою новітньою Січю, що у ній збігають ся пролетарі всіх країн і орга-

нізують себе в могутчу армію, що відобе світ а рух капіталізму та віддасть його на власність усього людства.

Якби не віра, то Турки може і не мішали б ся до війни; але віра (попи вонуть її найвищим добром людини) дала їм меч в руку і пхнула у „святую війну“ проти „невірних християнських собак“.

Політичний будинок названо „державою“ мабуть тому, що у ній лудрий і хитрий „держить“ темний народ в неволі законів „державних“ і обовязків го-жанських.

Патріотизм я розумію так, що треба любити всю українську крахітку ліпше, чим чуже і, що треба ненавидіти рідних дершкірів крахітку дужше, чим чужих.

Сема заповідь божа є тою „костію неволи“, що над нею призуть ся соціалісти а попамі.

Капіталізм значить добробут для кількох; соціалізм значить добробут для всіх.

Всі люди на світі — багаті і біді, побожні і безбожні, хорі і здорові, прості і учені — всі вони ділять ся на дві класи: на таких, котрі є задоволені старим ладом на світі і на таких, що не є ним задоволені і бажують нового ладу. З сєї точки погляду (а вона є найважнішою в житю) люди ділять ся на капіталістів і соціалістів.

Робітники повинні домагати ся підвищення платні доти, доки не дістануть повної востоти втворю своєї праці. Так буде за соціалізму.

Людська думка є найгарнішим виявленем і останнім виразом божественної сили в природі. Вона є матерю богів і релігійних вірувань людського роду; вона їх сотворює, змінєє і відкидає. наче зростаюча дитина свої забавки.

Організація є одною з правд пролетарської віри

негарнім або бодай порозумітись з нею в сій справі; всім здавало ся, що так мусить бути. Як траплялось, що єї не було між кружковцями, вони відчували брак єї між нами і зачинали питати: „А деж Сфінкс?“ і посилали за нею. Вона приходила, сідала мовчазлива, а робота йшла хутко і певно... В батьковім домі що суботи сходили ся члени партії „Істинно-русскіх людей“. Се все були особи висщого підрахунку. Пиля чай з ромом, пиля „ачіщеную“ і укладали проекти ріжних паскудств. Вона як господиня дому, завждя була на сих зборах. Чорносотенці цілком не женувались нею, бо через єї давне успособлене кождий з них уважав єї в душі за дуреньку; а що би запідозріти єї в приналежности до скрайньої партії, про се не могло бути й думки. Навіть брати єї не відали про се. Щоб захистити себе від наслідків можливих провокацій, осібні кружки окремих секцій партії складались так, що найближші товариші могли належати до однакової партії, не будучи свідомими оден про одного, бо се го виматали інтереси партії. Отже чорносотенці не крались перед нею з своїми плянами, і вона все чула і все, як слід, вихіоновувала, але все з власної ініціативи, нікому не звіряючись, ні з ким не радячись; що більше: ніхто навіть не здогадував ся про єї самовільні вчинки.

Так було довший час.

До кружка вступило двоє нових людей. Се була пара наречених: він студент, вона слухачка висших жіночих курсів. Обоє були люди незвичайно приємної вдачі, та ще швидко заволоділи симпатіями цілого кружка. Він — гарний мушкетер, стрункий і дужий, ентузіаст, повний молодецкого запалу і щирого завзята до партійної праці; вона ж була лагідна, як голубка, ніжна як білиночка, і також щира робітниця. Любились обоє страшенно, не зводячи оден з другого очий, а товариші не навивали їх інакше, тільки „голубками“; „наші голубки“ — се була їх кружкова назва.

І ось з сєї хвилі почались цікаві ричи в кружку. Між Сфінксом а голубками почалось діяти ся щось невірального. Перші зачали Голубки, властиво він, Голубок. Особливий вигляд і давнє поведене Сфінкса в кружку зараз таки звернули на неї його увагу; а вислухавши від товаришів ще дивніші оповіданя про неї, він почав приглядатись до неї пильніше і в душі почув до неї недовере. Став пильно стежити за нею, але усе її стараня не привели до бажаних вислідів. Чим більше за нею слідив, тим більше робилась вона для нього незрозумілою. Почалась глуха й уперта боротьба, затанена глибоко в середній естава і тим ще упертіша. Деб не зустрів єї,

динив ся їй пильно в очі; своїм поглядом хотів проскрити єї наскрізь, заглянути в найглибші тайники душі, а вона була німа й невиразна. Змучений і обезсилений ішов до своєї Голубки, пестивсь біля неї, немов набирав ся сили, і знов всі його зусилля розсипались, як хвиля, що бе в міцну, холоду скелю. Се всі примітали, але кождий таїв про себе і всі ждали, що то з того вийде. Невдовзі вийшло.

Се було так:
Раз на зібраню кружка почали відраховувати членів партії, що недавно згинули. Вони були не так зворушені, як більше піднесені, майже до зухвалоети. Виглошували промови, а потім всі вставали в місьці і співали: „Ви жертвою впали“... Вона і не вставала і не співала. Як скінчалось, він підійшов до неї і дваяччсь їй просто в очі, запитав:
— Чому ви не хочете віддати останнього довгу вашим згинувшим товаришам?

— Бо я їх ненавиджу — відповіла тихо і спокійно. Він підняв руку і вдарив її в лице.

Всі занітали в якісь очікуваню; а вона навіть не поворухилась, тільки лагідно усьміх блис їй одну мить на обличчю і зник, і лице знов закамініло в суворім спокою.

Всі були страшенно обурені на неї; її виключили з кружка.

Тож от дивна річ: на першім засіданю, яке відбувалось без неї, всі відчули брак чогось серед себе. В механізмі кружкового життя бракувало чогось подібного до регулюючої шрубки; такою шрубкою була вона. Хтось не видержав і по старій звичці запитав: „Де Сфінкс?“. Знову всі загворіли. Почалась дискусія; одні настійовали щоб її вернути до кружка, бо, мовляв, вона нічим не провинилась; прецінь усі єї знають як людяну оригінальну, все і всюди оповидийну, і слова, яких вона тоді звжала, служили тільки виразом її опозиційної вдачі. Другі перечили. Більюстиа голосів порішено вернути її назад до кружка. Хотіли когось післати за нею.

— Я піду за нею! — сказав дивно блеснувши очима, Голубок. Пішов і привів її. І знов в кружку пішло все по старому, а боротьба між обома тягла ся далі; властиво не боротьба, а атакованя Голубком Сфінкса, бо Сфінкс відносилась до тих атаків більш ніж пасивно, просто не примічала їх...

(Конець буде).

без неї жаден робітник не може шастати себе з пекла капіталізму. Революція дослівно значить перевертання; вона перевертає відносина між людьми так, що се, що сьогодні є в горі,

завтра буде в долі; вона переверне соціальні відносини так, що капіталізм піде додолу у пропасть забуття, а на його місце стане соціалізм.

Дамян Воронко.

же, най вам бог допомагає. Ідьте і бийте того проклятого Москаля, бо се вже віра православна. Ся віра нічого не варта. Боровіг своє найдорожшу віру, бо на ша віра найсправедливіша! Не нашу віру хто перейде той до царства небесного піде. Той заслужить царство боже, котрого ніка инша віра не може дати. Той йдїть найдорожпі сина греко-католицкої віри і бивайте ворога Москаля і аві одного живого не пускайте!

Ось і маєш робітнику пораду! Маєш робітнику проповідь. Замість вийти на проповідницю і сказати: Мої дорогі парафіяни! Наш цар (чи там цар, чи король) хоче війни, а війна потягне довго і багато людських жертв в паде, багато невинної крові пролеєть ся. На такі царські забаганки ми не можемо згодити ся. Ми попи яко слуги божі і заступники Христа не можемо згодити ся на війну, виправляти, бо сему противить ся божий закон. Чейже ви знаєте, дорогі парафіяни, що пята заповідь божа каже: „Не убий“. Отже ми повинні, придержуватись тої пятої заповіді а не царських параграфів. Царі хотять війни, хай йдуть битись самі, але ми ніколи не можемо згодити ся на се, бо за се чекалоб нас пекло!

Тож чому попи такої проповіді в церкві не кажуть? А вони лише кажуть що чекає нас бідних пекло, коли ми будемо виступати проти царів, лавів тай пошів. Коли ми до війни не підемо то чекає нас пекло, в котре вони самі не вірять і з котрого вони самі сміються. Подумайте над сим і спитайте себе самих чи дую війну боє дав? Ні! і сто разів ні!

І чи не могли-би були вже давно наші проводирі попи зробити дещо доброго для нас робочих мас! Ой могли би вони, могли. Але не хотіли і не хочуть. Ми знаємо, що коли би був кождий піп перед кількома роками в кождім селі (позаяк знаємо, що в нас в старім краю, в Австрії, чи в Росії, то що село, то мусять бути церква або костел а попів аж два і більше) виступив на проповідницю і сказав людям, що на війну не треба йти, не треба вбивати брата, що війна се діло диявола, що она народови не потрібна, лише гурткові пануючих гнобителів.

І коли би попи були так народ вчила, як релігія і бог приказує, то народ був би мав чисту і спокійну тай незабаламучену голову. Днесь був-би не вбивав брат брата, як се власне діє ся тепер на сьвітї. І не треба-би було тратити мільонів людей. І попи були би заслужили собі на царство на землі разом з народом. Але вони не йдуть в народ, лише з його ворогами тай старають ся, щоб мали царство ще на землі.

А той любий побожненький свату обіцюють царство десь там за хмарами.

Коли тобі вже нічого не треба, коли ти пірнеш і в землю обернеш ся, отсе они зуть твоім щастям вічним. Тож любі братя христові, сором для нас буде, коли ми не прозіремо і будемо не поців надіяти ся, їх фальшивій науці вірити, то ще перейде дайдять перше і

Провідник.

Тут подаємо адреси відділів, котрі вже отримались.

Адреси других відділів подаємо тоді, коли они нам їх пришлють.

М. Еремійчук Секретар У. С. Д. П. Box 3658 Winnipeg, Man.

Головний організатор У. С. Д. П. Канади. John Hnyda Box 1051 Montreal, Que.

Адреса Округового Організаційного Комітету на заході а. FERNIE, B. C. D. Moysiuk Box 1082 голова

COLEMAN, ALTA. Paul Baranuk Box 158 секретар

Адреси секр. відділів: MONTREAL, QUE. Tow. im M. Sichynskoho Sem Tatarsky 1715 Ontario St. East

LACHINE LOCKS, QUE. C. Drobej Box 222.

COBALT, ONT. Mykola Heshka Box 596

OTTAWA, ONT. Tow. „НовоЖити“ 682 Rochester Йосип Кохачук секретар

TORONTO, ONT. D'Shewchuk 89 Agnes St.

WELLAND, ONT. Yakim Pomeychuk Box 251.

WEST TORONTO ONT. Dmytro Lozynski Box 281

SAULT STE. MARIE, ONT. D. Szarabura Box 176

WINNIPEG MAN. P. Klym Box 3658

ELMWOOD, MAN. Stefan C... Box 143 Louis se Bridge

EAST SELKIRK, MAN. Mike Mytzak

REGINA, SASK. P. Kroitor Box 23

LETHBRIDGE, ALTA. G. Wyrostyk 788-12th St. A. N.

CANMORE, ALTA. M. Warren Box 167

BELLEVUE, ALTA. Відділ У. С. Д. П. „Wilna Dumka“ P. Bohonoskiuk Box 45

COLEMAN, ALTA. Society „Nadia“ Box 158 S. Danyluk

CALGARY, ALTA. Karl Dreiseitel 127-6th St. A. S. E. Riverside.

VANCOUVER, B. C. Tow. „Borotha“ Box 482 G. Berger

CORBIN, B.C. Kost Lemkowicz Box 267

TRAIL, B.C. Tow. „Promin“ Box 56

MICHEL, B.C. Ukr. S. D. Local Box 183

FERNIE, B. C. Tow. Wolja Box 61.

HARDIEVILLE, ALTA. Widdil „Ochota“.

COLHURST, ALTA. J. SHLEMKO секретар

SHIPENGE, ALTA. Mike Eliuk

TIMMINS, ONT. M. Nowak Box 114

Стара адреса South Porcupine Ont

дуже століте і там не зважаючи дійдемо до чого доброго. А щоби запобічи сему лихому можна черпати правдиву науку, то на се одинока рада зорганізувати ся в соціалістичну партію і читати соціалістичну часопись „Робочий Народ“, котра дійсно дає правдиву науку для робочого люду.

Час нам вже сказати: Проч з пошівством, проч з їх фальшивою наукою, проч з затемнителями людських умів! І я колись так само був темний, але від коли ще в краю почав читати поштові часописи і тут в Канаді, вже минає 18 літ, як читаю поштові соціалістичні книжки і часописи то бачу в якій бедній бувим а як ясній нині переді мною сьвіт. Нехай отже живуть соціалістичні проводирі, ті, котрі сьвідомо посвятили своє життя для добра народу. Нехай живе робочий люд. Нехай живе соціалізм і здобуває як найкорше те, до чого прагне. З соціалістичним здоров'ям.

Антін Волчук.

РУСЬКА ВАРВЕРНЯ.

Хочете щоби Вас гарно тано оголити або остричи, то зайдіть до нас на розі у улиць MCCORDOR & MANTOVA.

Маємо ванну для купелю і всякі інші вгоди. Зайдіть а не пожадуєте.

Box 1051 Montreal Que.

КАЛЕНДАР! КАЛЕНДАР!

Богатшого змісту, присвячений для українських робітників

Календар „Новий Сьвіт“

на 1915 рік, ціна 20ц.

Замовлення і гроші шліть на адресу: „NOWYJ SWIT“ Box 1051 Montreal Que.

—Нова Лазня—

на Манітоба та Мекгрегор, на котру мешканці північної часті Винніпегу так довго чекали — отворилась вже і з уладжена на взір лазень по великих старокравзів містах. В нас дістанете: російські купелі, турецькі парові купелі, ванни, і т. д. Маємо спеціальне відділеня для женьщин в середу. В нас дістанете кождого дня найліпшу та найкоршу обслуґу, бо маємо аж 20 ванн.

За добру обслуґу ручать імена менеджерів, котрі а вам звені: Когн і Мар'ювич.

ПАМ'ЯТАЙТЕ АДРЕС:
КОРНЕВ МАНІТОБА і МЕКГРЕГОР.

Русько-Відецький шпиталь
Dr. G. Kalichman'a

Спеціальне ліченє хоріб неперичних (сифіліс, трипер і други) хірургічних, внутрішних, жіночих, очних і ушних

Найновіше і найкраще

ліченє сифілісу „30ц“ проф. Бріджа. Ліченє полового безсилля. Ліченє електрикою. Лікорта високую по кольоніах за надільним задатку.

OFFICE & HOSPITAL
453 Selkirk Ave. Winnipeg.
Phone: St. John 1772.

Дописі.

Едмонтон, Альта.

З приводу прийвду т. Т. Корейчука нашого організатора, наш відділ У. С. Д. П. скликав на день 13 грудня м. р. велике віче, яке відбуло ся на Кіністіно в пресбутеріанській галі.

На вічу явило ся поверх чотирох соток людей. Пред. т. Сітик короткою та палкою промовою, привітав вібраних і передав слово т. Корейчукові. Тов. Корейчук в своїй більшє чим тригодинній промові ясно виказав, які є причини нещасного нашого робітничого положеня і як ми можемо зарадити лихови, коли будемо лунати ся в свої організації для оборони своїх інтересів проти тих, що з нас послідні соки тягнуть. Тільки організації і сьвідомість принеють нам лучше житє. Він пояснив дуже виразно, причини теперішнього безробітя. Його промова була так річевою і так щиро і гарно виголошена, що она захопила всіх присутніх, які привітали її рясними оплесками.

Відтак вібрано на сім мітінґу \$ 6.30 на дальшу подорож і на кошт оголошувая мітінґів для т. Корейчука. Тут еще додатково т. Корейчук сказав про значіне часописий боронячих робітничих інтересів, причім вгадав про нашого борца „Роб. Нар.“ по чім присутні зложили еще \$ 5.70 на пресовий фонд „Р. Н.“ Щира ім подяка.

М. Ілюк, секр.

Lethbridge, Alta.

Минає кілька років, як між українськими робітниками перший раз посяно соціалізм і почались змагана та праця над соціалістичною організацією. Початки були гарні; здавало ся буде в нас найкраще товариство з усіх в Альберті. Та не так оно стало ся. Всемогучий долар зводить людей з дороги а навіть з ума. Він очинив і в нас те, що через нього д. д. Семка і Свідеш довели товариство до упадку.

Та соціалізму нічо не в силі було вже викорінити. Найшли ся люди, які відновили товариство, упорядкували все як слід і знов повели роботу. Аж ту янова явив ся не гірший від Семки, Дрогомецький, та почав копати під нашим товариством і нашим органом „Роб. Нар.“. Ему не подобала ся наша партійна робота. Та добре пословиця каже, що брехня раз лише колачисть. Товариші вже пізнали ся на фарбованому лисові і не допустили його морди там, де єй не місце. Не подобає ся, так тони не вмивши ся,

На дорогу заявляємо сему неперешоному гостеві, що його злоба нам нічо не вдє а йому може лиха нанести. Нарід в нашім окрузі вміє вже ціняти нашу організацію і за ню постоїти. В борбі з нашими вияскупачами ми не забудемо розправити ся також з хрунями, запроданцями, що за марний долар опидять свою гідність і продають свою честь. Не довго вже вам агенти капіталістичних партій між лама буде місце. Ліберальні чи консервативні ви нагайчі все одно, буде шкіра в работі.

До вас же товариші робітники кличемо, гуртуйте ся в одиноку робітничу соціал-демократичну партію, та помагайте злученем в ній вашим товаришам, робітникам усунути з своїх плечій тих галапасів у котрих ви тепер рабами служите, котрі вас тепер голодом мучать а годують вуждою. Освідомляйте оден другого, ширіть соціалізм. Читайте соціалістичні часописи, а головно наш „Робочий Народ“ та всякі соціалістичні книжки. Вставайте до борби за вашу власну долю, та за долю ваших дітй. Нам остало ся подбати про се, щоб теперішній визвольний український рух, борба нашого народа проти дикого, кровопийчого царату, найшов ахист і поперте в одинокій правдиво людській організації соціалістичній партії. Товариш.

Pleasant Home, Man.

Війна і божі слуги.

Попи давно вже моглиб адержати народ від війни, такої війни яка днесь ведесть ся в трох частях сьвіта. Одначе попівська наука, се найгірша зарава. Уже століття ділі лічить ся з неї людство і не може вилчити ся.

Прийде покликанє на війну і щож, чи там бідний нарід не мігби його не послухати? Та не послухавби, але боїть ся. Та кого боїть ся? Коли нема коло него жандарма з кольобою то є тайний жандарм з оберненим ковнірцем назад. І що той жандарм важе до того бідного народа? О! він вже знає що говорити, знає чим темний нарід встрапити. Він каже: не бунтуйте ся люди! бо за се грїх вам буде. Треба виповняти волю божу і цїсарську. Во знаєте що той проклятий ворог Москаль нападає на нас і на нашу найсвятїйшу віру. Отже ми мусимо боронити своєї найсвятїйшої віри.

І благословить і кропить свяченою водою: йдїть, ка-

ро

ПОРЯДКОВЕ ЧИСЛО
РІК VII.

Нов

Англїї грозить напад цепенів

Арбон. Швайцарія: 16 січня. Німці прагють в рїдїхсафен 45 цепенів до нападу на Англїю. Цюють там найлучше медькі механіки. Напад Англїю має проводити Цепенів винахідник-воздушних кораблів. За на скількість цепенів могла вяти з собою 13 фунтів вильно вибухової терї, що вистарить, шмку Німців, завести Лондону, щоби Англїю неволити до стараня звключене мира.

Німці йдуть з ва на Париж

Париж. — 16 січня. Ба в околиці Суасон бреривно продовжає ся мпї атакують сильно сьцьські позидїї посує ся близьке Парижа. В дальше висуненім місцї даленї они лише 65 метрів від Парижа Обильні французькі рап привнають, що Француські Сїд Суасон франци страти висносили 5.000 тих а 5.200 вьязнів. здобули там 14 армат, пшанових карабїнів і є іншого рода оружя.

Трагічна поми

Оден жовнір з Варшави, находячий ся тепер полю борби в Гальциї пише в листі до своєї стрі, як то він загрі патриотичним почуттями Москалів клав стрілами в отвертїї. Однак тепер щось стало ся з ним, немов цілковито втратив віру. Одному салдатови не він нічого злого зробить в наслідок несправедливої помилки, побачив о власне житє, убого. Оден Росіянин проти нього. Він прот ся вже був своїм караваном сей накривав: тріяку не стріляй, влай!“ і витягнув руку в гору. Одною він давав знаки кілько го є дітй. Наш варшавський вояк був зворуєн і опустив карабін салдата пощажене. мить Росіянин вступив в кишеню. Австріець мав, що має перед китрого обманця, сягнув рукою до кишк револьвер. Він ухватив карабін, встріляв